

Indenrigsministeren: Ved Forelæg- gelsen af dette Lovudkast gjorde jeg allerede opmærksom paa, at jeg havde anseet det for nødvendigt at foretage en gennemgribende Revision af den bestaaende Hegnslovgivning istedetfor at føie mig efter de mere eller mindre berettigede Ansøgere om partielle For- andringer. Jeg skal tillade mig særligt at fremhæve de væsentlige Forandringer, som ere ffete ved Lovforslaget, sammenholdt med For- ordningen af 29de October 1794. I den bestaaende Hegnsanordning er der udtryffeligt nævnt en Række af forskjellige Hegn, som skulle anses for lovlige Hegn, men denne Optælling af de lovlige Hegn tror jeg langtfra er udtømmende. Vi have lært flere Arter af Hegn at kjende, som i Sikkerhed ikke staae tilbage for de i Forordningen af 1794 som lovlige betegnede Hegn, og som derhos have andre meget væsentlige Fortrin fremfor disse, navnlig deri, at de optage mindre Plads. Jeg har derfor troet, at det var aldeles nødvendigt at udvide Omfanget af dette Begreb saaledes, at for Fremtiden ethvert Hegn, som svarer til sin Bestemmelse, det vil sige afgiver en passende Sikkerhed mod Creaturer, erkjendes for at være lovligt Hegn. Dertil sigter den nye § 2. Jeg kan dog ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at jeg har anseet det for nødvendigt udtryffeligt at optælle de Hegn, der i For- ordningen af 1794 erkjendes for lovlige, for derved at forebygge, hvad der ellers mulig kunde skee, at Hegn, som ere opførte aldeles overeensstemmende med Bestemmelserne i For- ordningen af 1794, skulle blive underkjendte som lovlige Hegn af vedkommende Synsmænd eller Landvæsenescommissjon. Der er kun eet af de Hegn, som nævnes i § 1 af Frdn. 1794, som jeg har anseet det for nødvendigt at udelade, nemlig Veigrøfter. Jeg tror, Sin- gen vil modsigge mig i, at flettere Hegn end tørre Landveisgrøfter neppe kunne tænkes, og tørre ere jo Landveisgrøfterne, eller ialtfald bør de være det. Saalænge man ikke fra Veibestyrerernes Side tillagde det stor Betyd- ning, om Creaturerne fra Naboeiendommene streifede ind paa Veiene, var det i og for sig en ligegyldig Ting, om Naboen skaffede sig

Hegn, men i saa Henseende have Forholdene nu væsentlig forandret sig. Man er endog saa i flere Communer kommen saavidt, at man betragter Forauctioneringen af Græsset paa Veiene som en communal Indtægtskilde og er derfor meget nidkjær i at paasee, at intet Creatur kommer ind paa de offentlige Veie. Men naar Veibestyrelsen saaledes ikke alene betragter Veiene som et Færdselsmiddel, men ogsaa som en Art communal Eiendom, tror jeg, at det er fuldkommen i sin Orden at paa- lægge Veibestyrelsen ligesom enhver anden Eods- eter at have Hegn om sine Eiendomme. For det Første har jeg ialtsaa ikke kunnet aner- kjende almindelige Landveisgrøfter som lovlige Hegn, og som den anden Bestemmelse har jeg dernæst foreslaaet, at enhver offentlig Veie skal tage halvt Hegn med den tilstødende Nabo, forsaavidt hans Lod ellers er indhegnet og na- turligtvis, forsaavidt han er villig til at give den fornødne Sord til Hegnets Opførelse. — Den almindelige Regel i Frdn. 1794, at En- hver skal tage halvt Hegn med sin Nabo, naar han forlanger det, har jeg, jeg tør sige selv- følgelig, anseet det for nødvendigt at opret- holde, men jeg har troet det rigtigt i § 3 at tilføie, at, forsaavidt den Sordbruger, som et Hegns Opførelse bliver paanødt af hans Nabo, kun er Bruger paa kortere Tid, da skal det staae ham aabent at kræve enten de fulde Omkostninger ved det nye Hegns Opførelse eller en Deel af dem godtgjorte af Eieren. Noget Tilsvarende findes ikke i den tidligere Hegns- lovgivning, idet man jo ikke dertil kan henregne den i de ældre Anordninger indeholdte almin- delige Bestemmelse om, hvorledes Sorddrotter i det Hele skulde komme Fæsterne tilhjælp; men det var ogsaa i og for sig ganske naturligt, at man ikke i 1794 faldt paa i Hegnsan- ordningen at indføre en tilsvarende Bestem- melse, idet der som bekjendt næsten ikke kjendes anden Overdragelse af Sord i Brug end Fæste. Der eksisterede saa at sige udenfor Hovedgaar- dene ikke andet end hortsæstede Lodder; de eneste Steder, der overdroges til Brug paa kortere Tid, vare de saakaldte Gadehuse, der i Reglen ikke vare andet end jordløse Huse. Det forekommer mig i og for sig ubilligt og uretfærdigt, at en Bruger paa kort Tid, hvis Brugstid mu-